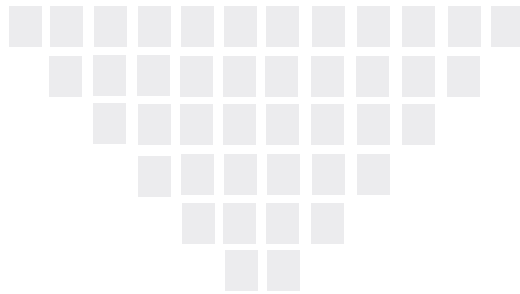

افراد کارآفرین به چند طبقه تقسیم می‌شوند؟

کارآفرینان با به‌کارگیری تکنولوژی جدید و پیشرفته و تسهیلات آبیاری مدرن، سمپاشی، بذرهاى اصلاح شده و... به حجم تولید و سود بیش‌تر نسبت به کشاورزی سنتی دست پیدا می‌کنند. **کارآفرینان شرکتی:** این دسته از کارآفرینان توانایی و مهارت و نبوغ خود را در قالب یک شرکت نشان می‌دهند. یک سازمان برای فعالیت تجاری تشکیل می‌شود و به ثبت قانونی می‌رسد به نحوی که دارای شخصیت حقوقی مستقلی می‌شود لذا این نوع کارآفرینان فعالیت‌های تجاری خود را زیر نظر یک شرکت ثبت شده قانونی انجام می‌دهند. **کارآفرینان نسل اول:** این دسته هیچ‌گونه تملک یا تجارت خانوادگی مشخصی در گذشته خود ندارند، بلکه بنگاه‌های اقتصادی خود را با اتکاء به مهارت‌ها، تجارب، کشف و اختراع‌ها و تخصص‌های خود بنا می‌کنند، در حقیقت آن‌ها کارآفرینان خود ساخته هستند. **کارآفرینان کلاسیک:** این کارآفرینان از روش‌های قدیمی و کلیشه‌ای تبعیت می‌کنند آن‌ها تنها به اقتصاد خود متکی بوده و با وجود آن انگیزه پیدا کرده و مصرانه برای هدف خود تلاش می‌کنند. **کارآفرینان ذاتی:** این نوع، به مهارت خود در تجارت معتقد هستند. آن‌ها می‌کوشند تا مهارت خود را در معاملاتی که برایشان سودمند است اثبات کرده و از مهارت‌های تجاری خود برای سود بیشتر بهره گیرند. **کارآفرینان تحریکی:** این کارآفرینان برای پیشرفت کار خود با دولت تعاملاتی دارند. هرچند گاهی دولت سیاست‌های صنعتی برای کمک‌های سودمند و تشویق اعلام می‌دارند تا افرادی که علاقه‌مند بوده و تجارت‌های خود دارند به آن سمت بیایند. با فراهم آوردن سید تسهیلات مالی، قیمت‌های پایین و تامین مواد خام کمیاب، معافیت مالیاتی، آموزش مهارت و... با این کارآفرینان کمک می‌شود. در حقیقت عمل دولت باعث تحریک افراد برای گرایش به سمت کارآفرینی می‌شود.

کارآفرینان به‌عنوان بخشی از فعالان حوزه کسب و کار در جامعه، بر اساس سن، جنسیت، نوع تجارت و کاربری تکنولوژی، طبقه‌بندی می‌شوند. به گزارش ایسنا، این طبقه‌بندی اگرچه به اشکال مختلف صورت گرفته، اما معمول‌ترین آن که هم‌اکنون در جهان به آن استناد می‌شود به ۱۹ بخش تقسیم می‌شود. **کارآفرینان صنعتی:** این دسته شامل کارآفرینان بزرگ، متوسط، کوچک و خردند که به ترتیب در کسب و کارهای بزرگ، کوچک و خرد مشغول‌اند. هم‌چنین کارآفرینان کوچک را که به تولید و فروش محصولات می‌شود که در کارگاه‌های صنعتی کوچک خود می‌پردازند نیز می‌توان در زمره این تقسیم‌بندی قرار داد. این نوع کارآفرینان فعالیت‌های صنعتی را دست می‌گیرند. **کارآفرینان خدماتی:** کارآفرینان این گروه، مرتبط با بخش ارائه و فعالیت‌های خدماتی مانند کارگاه‌های تعمیر، نگهداری و مهندسی دکوراسیون داخلی منزل و... هستند که می‌توانند به مردم ارائه خدمت کنند. این کارآفرینان نیازمند کسب مهارت و آموزش‌های شغلی به منظور دستیابی به موفقیت هستند. **کارآفرینان تجاری:** در سال‌های اخیر کارآفرینان تجاری مانند کارآفرینان داد و ستدی عمل کرده‌اند. این دسته ارتباطی با فعالیت‌های صنعتی و تولید ندارند و فعالیت‌های اقتصادی آن‌ها داد و ستد است. آن‌ها بازارهای دارای فرصت مناسب برای رشد و ترقی را شناسایی و این بازارها را به محلی برای فروش محصولات خود تبدیل می‌کنند. تشکیلات اقتصادی مانند فروشگاه‌های لوازم‌التحریر، داروخانه‌ها، لباس فروشی‌ها و... جزو این دسته به حساب می‌آیند. **کارآفرینان کشاورزی:** این کارآفرینان خود را وقف فعالیت‌هایی مانند کاشت محصولات، تولید گل‌های صادراتی، تولید محصولات مانند پنجه، گندم، پرورش گل و گیاه، پرورش حیوانات، تولید لبنیات، پرورش ماکیان و... می‌کنند. این

کارآفرینان فنی: این نوع کارآفرینان به صورت فنی و آکادمیک کسب مهارت کرده‌اند. آن‌ها کیفیت در پیشرفت کاری و کسب مهارت در تولید را مرهون همین تسهیلات هستند. **کارآفرینان انفرادی:** این کارآفرینان معمولاً در بخش‌های کوچک تجاری مشغول کارند. این دسته سرمایه، هوش و مهارت خود را برای تاسیس واحدهای تجاری کوچک صرف می‌کنند. این گونه کارآفرینان منافع از قبیل انعطاف زیاد، قدرت تصمیم‌گیری سریع و قابلیت تطبیق با سازمان‌های دولتی را دارا هستند. کارآفرینان انفرادی برای رسیدن به سود ریسک می‌کنند. **کارآفرینان به وسیله سرمایه اثری:** حقوق موروثی فاکتور اصلی برای یک تاجر می‌باشد که می‌تواند نشان از موقعیت خانوادگی وی در تجارت نیز داشته باشد. در کشوری مانند هند تجارت‌های تحت کنترل خانواده‌های نظیر (بیرلاس تاتاس) و (آمانیس) جزو طبقه‌بندی محسوب می‌شوند. در این نوع چارچوب تجاری نسل اندر نسل منتقل می‌شود. **کارآفرینان اجباری:** کارآفرینان این گروه توسط شرایط محیطی مجبور به فعالیت می‌شوند. افراد بیکار یا بدون سابقه تحصیلی بالا در معرض مواجهه با کارآفرینی قرار می‌گیرند. بسیاری از سرمایه‌های این افراد توسط دولت تامین می‌شود. **کارآفرینان حرفه‌ای:** این کارآفرینان علاقه زیادی به ایجاد کسب و کارهای جدید دارند و هیچ‌گاه به مدت طولانی در یک زمینه فعالیت نمی‌کنند؛ آن‌ها تجارت حال حاضر خود را فروخته و به تجارتی با منفعت بیش‌تری اقدام می‌کنند. این کارآفرینان دارای طبعی نوآورانه برای تبدیل کسب و کارهای خود هستند.

(روزنامه تفاهم)

کارآفرینان خودجوش: این کارآفرینان تجارت خود را به صورت خودجوش شروع می‌کنند آن‌ها نسبت به روش و شخصیت خود اعتماد به نفس دارند و روش خود را صحیح می‌انگارند. ماهیت درونی و هوش ذاتی آن‌ها را به سمت تجارت خودجوش سوق می‌دهد. **کارآفرینان زن:** این دسته از کارآفرینان به گروهی از زنان اطلاق می‌شود که یک سازمان تجاری را ایجاد کرده و آن را ساماندهی می‌کنند. مثلاً با توجه به قوانین دولت هند، یک زن به عنوان یک مالک تجاری معرفی می‌شود که کنترل تمام کارهای شرکت را برعهده داشته و حداقل ۵۱ درصد از سرمایه متعلق به وی بوده و ۵۱ درصد از کارکنان آن زن باشند. **کارآفرینان روستایی:** کارآفرینانی که فرصت‌های مربوط به صنایع روستایی را انتخاب می‌کنند، کارآفرینان روستایی خوانده می‌شوند. با توجه به کمیسیون صنعت روستایی، هر صنعت واقع شده در منطقه روستایی است که جمعیت آن از ۱۰ هزار نفر بوده و به تولید اجناس و خدمات روستایی مشغول باشند. افزون بر آن هر صنعتی که در منطقه روستایی یا شهر با جمعیت کمتر از ۲۰ هزار نفر و با سرمایه سه کروور در ماشین آلات باشد جزو صنعت روستایی محسوب می‌شود. بنابراین کارآفرینان روستایی گستره وسیعی برای ایجاد صنعت روستای و تقویت آن برای رسیدن به تعادل را ایجاد می‌کنند. **کارآفرینان مدرن:** همیشه کارآفرینان مدرن کالاها و خدمات مطابق با تغییرات را تولید می‌کنند و متناسب با نیازهای روز جامعه به کسب و کار می‌پردازند. **کارآفرینان غیر فنی:** این کارآفرینان بیش‌تر با جنبه‌های غیر فنی محصولاتی که با آن‌ها سر و کار دارند، درگیر هستند. آن‌ها با اصرار سعی در گسترش روش‌های فروش و توزیع برای پیشرفت تجارتشان دارند. طرح آن‌ها براساس تقاضا افراد است.

